

eredetien szegedi tudott lenni, az kétség-telen bizonyítéka tiszta demokratizmusának, mely akkor jellemezte legszebben, mikor saját becsületes munkája révén vár helyi Rósa Izsó dr. lett s mégis megmaradt ugyanannak a szerény, hallgatag embernek, akinek valamikor Rosenberg Izidort ismerték az emberek.

A szabadelvű korszak alatt rendkívülivé nőtt Rósa Izsó tekintélye. Nem volt a városi közigazgatásnak egyetlen elhatározó ténykedése, melynek foganatba vétele előtt az ő tanácsát ki ne kérték volna. Rósa Izsó mindent tudott, mindenre emlékezett, minden bekövetkező fordulatot meg tudott jósolni. Lassankint a közvélemény pápájává lett, kit a csallatkozhatatlanság fénye övezett. Még más egyházakat érdeklő kérdésekben is nem egyszer ő adta meg a döntő irányítást. Bölcsessége közmondásszerűvé lett. S amit talán legelső helyen kellett volna említeni, az ő szeretetreméltó egyénisége lett a kincstermő bányája mindenféle tapintatnak, mellyel a legkényesebb személyi elintéteket el lehetett simítani. Egyáltalán nem lehet tehát csodálni, ha teljes biztossággal leszögezhetjük itt azt a tényt, hogy Rósa Izsó dr. ama legnépszerűbb szegedi polgárok egyike, akik emléküket ércnél maradandóbban irták bele a város történeti könyvébe.

A legmelegebb szimpátiával üdvözöljük tehát a nemzeti munkapárt intéző-bizottságnak szerencsés választása alkalmából ezt a kiváló férfiut, aki bizonyára most is szerényen kitérne a képviselővé választással járó ünnepeltetések elől, ha Szeged közönsége egyáltalán engedné. Tul a hetven éven, szakadatlan tevékenykedések után ugyancsak nem szorul bizonyításra, hogy Rósa Izsó a polgárság lát-

ható elismerését soha sem kereste. Most, amikor ez az elismerés a legszebb formában közeledik feléje, Rósa Izsó bizonyára érzi, hogy nem az ünnepeltetés hiúsága közeledik feléje, hanem a közbizalomnak az a reménysége, hogy épen az ő személye fogja legtartósabban biztosítani a város közéletének nyugalmaát és fejlődésének további menetét. Ha pedig Rósa Izsó előtt feltárják a valót, hogy a képviselőiséget nem annyira dekórumként, mint munkaalkalomként nyújtják feléje, mely új kötelességeket és terheket ró reá, úgy bizonyára nem ő lesz az, aki az új munka ellen tiltakozik.

Teljes ülés a szegedi Iparkamarában.

— Részvét a trónörökös pár halála fölött.

— Akció Szeged közgazdaságáért.

(Saját tudósítónktól.) A szegedi kereskedelmi és iparkamara ma tartotta meg júliusi teljes ülését *Weiner Miksa* alelnök elnöklésével.

Napirend előtt az elnök megemlékezett arról a gyilkos merényletről, amelynek *Ferenc Ferdinánd trónörökös és neje, Hohenberg Zsófia hercegnő* estek áldozatul. Szükségesnek látja, hogy e merénylet alkalmából, amely nemcsak a monarchia mind a két államát, hanem az egész civilizált világot megbotránkoztatással és iszonyattal töltötte el, a Kamara is kifejezést adjon mély fájdalomnak és legigazabb részvételnek, egyben pedig hódolatát fejezze ki az uralkodó előtt, a kitérő sorscsapás a legsúlyosabban érintett. A teljes ülés, mely megilletődéssel fogadta az elnök szavait és részvétnyilatkozatát egész terjedelmében magáévá tette.

A bejelentések során tudomásul vette a kamara, hogy a kereskedelemügyi miniszter *Wimmer Fülöp* kamarai alelnököt a törvény értelmében állásában megerősítette. Bejelentette az elnök, hogy a kamarának az a fel-

terjesztése, melyben a kereskedelemügyi miniszter hivatalos lapjának, a *Közgazdasági Értesítő-nek reformjára* javaslatot tett, *síkerrel járt*, amennyiben a miniszter elrendelte, hogy július 1-től kezdve a lap beosztása megváltoztassék, a hivatalos rész a nem hivatalos résztől elkülönítették, az előfizetési díj pedig 20 koronáról 10 koronára szállítottassék le. Közvetette a kamara az államvasutak igazgatóságának azt az értesítését, hogy az érdekelt felek olyan tömegszállítványokat, amelyek határidőhöz kötve nincsenek, lehetőleg a nyár folyamán eszközöljék, nehogy a *forgalom lebonyolítása* a nagy őszi szállítás idején fenakadást szenvedjen. Tudomásul vette a kamara, hogy a királyi technológiai iparmúzeum igazgatósága november 1-től kezdve *agygipari kiállítás* rendezésére és intézkedést, hogy erre a kamarakerületi érdekeltség figyelmé felhívassék.

A kereskedelemügyi miniszter felszólítására foglalkozott ezután a teljes ülés a *kereskedelmi és váltóügyekben követendő nem peres eljárás szabályozásával* és elhatározta, hogy az erre vonatkozó rendeletet illetőleg észrevételeit feliratilag az illetékes miniszterek elé terjeszti. Egy társkamara-ának átirata, valamint a kamarakerületi érdekeltség panaszja alapján foglalkozott a teljes ülés a *pénzügyminiszternek a folyószámlakamatok megadóztatásáról* szóló rendeletével, amelyet a pénzügyigazgatóságok úgy értelmeznek, hogy folyószámlák egész összegükben — a tartozik oldalnak figyelembevétele nélkül — adóztatandók meg.

Szeged város tanácsa átirat a kamarához, hogy az érdekeltség meghallgatása után *jelölje meg azokat az utakat és módokat, amelyek révén a helyi közgazdaság előmozdítható volna. Az átiratra a kamara a közös bizottság előterjesztése alapján azt határozta, hogy a kérdéssel ilyen általánosságban való foglalkozást célszerűnek nem látja, azt javasolja ellenben, hogy a nagy munkahiány enyhítése érdekében a város tegye meg a szükséges lépéseket a már teljesen előkészített hatósági építkezések sürgős megkezdése iránt.* Egyebekben kijelenti, hogy konkrét esetekben, mint eddig is, bármikor a legmesszebbmenőleg készséggel áll a város tanácsának rendelkezésére.

Elhatározta még a teljes ülés, hogy a kereskedelemügyi miniszternél előterjesztést tett a magyar terménykereskedelmet súlyosan érintő *bosnyák köteléki szilvatarifák* leszállítása iránt. Elfogadta a teljes ülés a *vasuti menetrend módosítása* tárgyában tett kezdeményezést is, amely a kamarakerületi érdekeltség meghallgatása alapján állítottott össze. Több adminisztratív jellegű ügy tárgyalása után *Glücksthal Lajos* indítványára elhatározta a teljes ülés, hogy a *törvénykezési illetékek tervezett felemelése ellen* fölterjesztéssel él az igazságügyminiszterhez.

A Zeit Tiszáról. A *Zeit* mai száma jelenti: *Tisza István* gróf magyar miniszterelnök a kormány tagjaival ma Bécsbe érkezett. Nagyon jól értesült körökben hirtér, hogy a legfelsőbb körök a külügyi kormányzatban az eddiginél nagyobb erélyességet követelnek. Ezért *Berchtold* grófot legközelebb fölmentik állásától s helyébe az erős kéz politikájának legmarkánsabb reprezentánsát, *Tisza István* grófot fogják kinevezni.

Eimarad a nagy hadgyakorlat. *Szombathelyről* jelentik: Már minden előkészület megtettek az ideai nagy hadgyakorlatra, amelynek központja *Szombathely* lett volna és amelyen részt vett volna a trónörökös és a német császár is. Ma a hadvezetőség értesítette a katonai hatóságokat és az alispánt, hogy a *hadgyakorlat a trónörökös halála miatt elmarad.* Ugyancsak értesítették erről *Mikes Lajos* gróf püspököt is, akinek rezidenciájában már mindent elkészítettek arra, hogy kényelmes otthonul szolgáljon a fejedelmi vendégeknek.

ideálisan kellemes volt. Nyájas, jólelkű, általában becsült emberek, nincsenek se gyermekek, se szeszélyeik. A cselédekkel úgy bántak, mint ha családtag lenne, persze abban az önző reményben, hogy életük végéig náluk marad. A szakácsnő szíves és bőkezű, a nevelőnő érzélgős, a kertész behordja a város összes pletykáit. Az élet jó, a környezet kellemes, a vidék gyönyörű! A Provence kék ege alatt mily felséges érzés minden este azzal a megnyugtató tudattal térni pihenőre, hogy a következő nap is derűs lesz, fellegetlen . . .

S az asztalnál, mikor kiszolgálom a derék Berbois urat és feleségét, mily élvezet ellesni a beszédeiket, micsoda büntetés vár azokra, akik nem becsületesek.

Berbois ur, aki a magánéletben édes volt, mint az arkádiai méz, ádáz volt a bírői székben. Ha elbeszéli a vallatásait, hideg borzongás fut végig az ember hátán. Kérlelhetetlen szigorral szabja ki a két, három, tíz évi és élethossziglani fegyházbüntetést. Sőt a deportációtól és guillotintól se riad vissza . . .

S mialatt Jean Blairdoux rászokott a teljes és tökéletes becsületességre, helyette egy olyan ember bünhődött a Berbois-né kárára elkövetett betörés büntetéseért, aki ebben ártatlan volt. Nyomta ugyan ennek a lelkét is több kisebb-nagyobb lopás és betörés, de ebben nem ő volt a bűnös. Ezt az embert Berbois ur akaratából ítelték ei, aki ugyan rábizta a vizsgálat vezetését egy fiatal bíróra, de azért olyan figyelemmel kísérté annak folyamát, hogy az ő bűnöse nem szabadult ki az igazságszolgáltatás kezéből.

Egy szép napon — amely véletlenül ősz

szeesett büntette elévülésének napjával — Jean Blairdoux-n annyira erőt vett a lelkiismeretfurdalás, hogy tovább már nem állhatta meg, hogy teljes, bünbánó vallomással ne könnyítsen rajta. Ime, hova fejlődött nála a becsületesség!

Egy kicsit jobban felöntött a garatra, mint szokás szerint — talán hogy bátorságot merítsen — bement Berbois ur doigószobájába s töredelmesen bevallott mindent. A vizsgálóbíró arca halotthaloványra vált, elkezdett tántorogni s alig hallható hangon ezt dadogta:

— De . . . legalább . . . remélem, kivüllem senki másnak . . . nem vallotta meg. Csak az kéne, hogy egy újságíró . . . fülebe jusson . . . Ah! Istenem! . . . Jean . . . kedves Jean! . . . ide hallgasson! . . . Tudja, mily gyakori a bírői tévedés . . . Nem szeretném azok számát szaporítani . . . Az nem válnék javára a bírői karnak, sem az igazságszolgáltatásnak, sem Franciaországnak, sem az emberiségnek, sem nekem!

— Az igaz, — felelte Jean, — hogy ön jóformán mindez egy személyben.

E pillanatban fogalmaj a becsületességről tántorogni kezdtek s megérezte, mily ingatag alapokon nyugszik ez az impozáns épület. S megnyugtatta a gazdáját:

— Ne féljen, uram! Kettőnk titka marad, életre-halálra! . . .

Megindult az ajtó felé, de a küszöb előtt visszafordult:

— Nem gondolná, uram, hogy itt a következő pillanat megjavítani hü szolgálja fizetését?

— Megkapja, Jean, föltétlenül! — jelentette ki Berbois megkönnyebbülten, mint akinek nehéz kő esett le a szívéből.